

İslam İnkılabı Lideri'nin Cuma namazı hutbelerindeki beyanatı - 4 /Oct/ 2024

İslam İnkılabı Lideri bugün Tahran Cuma namazı hutbesindeki beyanatında "Görevimizi yaparken ne erteleriz, ne de aceleci davranırız. Siyasi ve askeri karar alıcılara göre makul ve doğru olan, zamanı gelince yapılacak ve gerekirse gelecekte de tekrar yapılacaktır." vurgusunda bulundu.

İslam İnkılabı Lideri'nin bu hafta İmam Humeyni (ra) Camii'nde Cuma namazı öncesi okuduğu hutbelerde önemli konulara değindi.

İşte Ayetullah Hamanei'nin hutbede değindiği önemli konular: Kur'an'ın Müslümanlar için politikası, Müslüman hükümetlerin birbirleriyle dayanışma içinde olmaları yönündedir. Bu dayanışmanız olursa Allah'ın onuru sizin olur ve düşmanlarınıza galip geleceksiniz. Düşmanların siyaseti böl-yönet'tir. Bu politikaları Müslüman ülkelerde çeşitli şekillerde uyguladılar ama bugün milletler uyanmış; Bugün İslam ve Müslümanların, düşmanların bu oyununa galip geleceği gündür. İran'ın düşmanı Filistin'in, Lübnan'ın, Irak'ın, Mısır'ın, Suriye'nin ve Yemen'in düşmanıdır. Düşman her yerde özel bir yöntemle çalışıyor ama komuta odası bir yerde ve oradan emir alıyorlar. Düşmanın gönlü bir ülkede rahat olursa başka ülkenin üzerine gider. Artık Müslümanların ihmalkar davranmaması gerekiyor. Afganistan'dan Yemen'e kadar tüm İslam ülkelerinde savunma ve bağımsızlık kemerini güçlü bir şekilde bağlamalıyız.

Aksa Tufanı operasyonu meşru bir hareketti ve hak Filistinlilerden yanaydı. Lübnanlıların Gazze halkını savunması meşru ve hukuki bir harekettir. Silahlı kuvvetlerimizin güçlü performansı tamamen yasal ve meşru bir çalışmadır. Filistin milletinin, topraklarını işgal eden, hayatlarını alt üst eden düşmanın karşısında durma hakkı vardır. Filistinlilerin savunması meşrudur ve onlara yardım etmek de meşrudur. Seyyid Hasan Nasrallah'ın cismi aramızdan ayrıldı ama onun gerçek kişiliği, ruhu, yolu ve etkileyici sesi hala aramızda ve öyle de kalacak. O, baskıcı ve yağmacı şeytanlar karşısında direnişin yüksek bayrağıydı. Onun etkisi Lübnan'ı, İran'ı ve Arap ülkelerini aştı, şimdi onun şehadetiyle bu nüfuz daha da artacaktır.

Alçak ve çaresiz düşman Hizbullah'ın, Hamas'ın, İslami Cihad'ın ve Allah yolunda çalışan diğer mücadeleci örgütlerin sağlam yapısına ciddi zarar veremediği için terörü, yıkımı, sivillerin bombalanmasını ve öldürülmesini, silahsız insanlara acı çektirmeyi zaferinin bir işareti olarak görüyor. Sonuç ne olur? Bu davranışın ürünü, öfkenin yoğunlaşması ve insanların motivasyonunun artması, fazla bir şekilde canlarını feda eden yiğitlerin, komutanların ve liderlerin ortaya çıkması ve kan emici kurdun kuşatma çemberinin sıkılaştırılması ve son olarak onun rezil varlığının varoluş sahnesinden silinmesi olacak. İnşallah. Seyyid Hasan Nasrallah'ın siz Lübnan'ın vefalı milletine dünya hayatındaki en önemli sözlü ve pratik mesajı, İmam Musa Sadr, Seyyid Abbas Musevi ve diğerleri gibi önemli şahsiyetlerin kaybından dolayı hayal kırıklığına uğramamanız, rahatsız olmamanız, mücadele yolunda tereddüt etmemeniz, çabanızı ve gücünüzü artırmanız, dayanışmanızı ikiye katlamanız ve inanç ve tevekkülü güçlendirerek saldırgan düşmana direnmeniz ve onu mağlup etmenizdir. Bugün şehit efendimizin milletinden, direniş cephesinden ve tüm İslam ümmetinden isteği de budur. Yaralı ve kanlı Lübnan'a karşı sorumluluğun yerine getirilmesi, tüm Müslümanların görevidir. Hizbullah ve şehit efendimiz, Gazze'yi savunup, Mescid-i Aksa için savaşarak, gaspçı ve zalim rejime darbe indirerek, tüm bölgeye ve İslam alemine hayati bir hizmet yolunda adım atmıştır.

Amerika ve suç ortaklarının, gaspçı rejimin güvenliğinin sağlanmasına bel bağlaması, rejimi bu bölgenin tüm kaynaklarını ele geçirmek ve büyük küresel çatışmalarda kullanmak için kendi aracına dönüştürme yönündeki ölümcül politikasının bir örtbas edilisidir. Onların politikası, rejimi bölgeden batı dünyasına enerji ihraç eden ve batıdan bölgeye mal ve teknoloji ithal eden bir kapı haline dönüştürmektir. Bu da gaspçı rejimin varlığının garanti

altına alınması ve tüm bölgenin rejimin mücahitlere karşı vahşi ve acımasız muamelesine bağımlı kalması, böyle bir duruma olan açgözlükten kaynaklanıyor.

[Siyonist rejim] yalnızca Amerikan desteğini enjekte ederek kendisini çok zor ayakta tutmuştur, bu da Allah'ın izniyle uzun sürmeyecektir. Bu iddianın açık nedeni, düşmanın Gazze ve Lübnan'da birkaç milyar dolar harcadığı ve ABD ile diğer bazı Batılı hükümetlerin tam desteğiyle bölgedeki Allah yolunda mücadele eden ve etrafı kuşatılmış yurt dışından her türlü yardımdan yoksun kalarak bu rejim karşısında duran binlerce mücahit ile yüzleşmede uğradığı yenilgidir ki onların tek sanatı silahsız evleri, okulları, hastaneleri ve sivil merkezlerini bombalamaktır!

Lübnan ve Filistin'in dirençli halkları! Cesur mücadeleciler, sabırlı ve kıymet bilen insanlar! Bu şehadetler, yere dökülen bu kanlar hareketinizi zayıflatmıyor, aksine güçlendiriyor. İslami İran'da, bir yılın neredeyse 3 aylık yaz mevsiminde (1981 yılında), onlarca önde gelen ve seçkin şahsiyetimiz suikasta kurban gitti; bunların arasında Seyyid Muhammed Beheşti gibi büyük bir şahsiyet vardı. Bir diğeri Recai gibi bir cumhurbaşkanı ve Bahuner gibi bir başbakanı, Ayetullah Medeni, Kuddusi, Haşimi Nejad ve benzeri alimler de vardı. Bunların her biri ulusal veya yerel düzeyde devrimin temel direkleri olarak görülüyordu ve kaybı kolay bir şey değildi; Ama devrim durmadı, geri çekilmedi, aksine hızlandı. Bölgedeki direniş bu şehadetlerle geri adım atmayacak ve kazanacaktır. Gazze'deki direniş dünyanın gözünü kamaştırdı; İslam'a onur kazandı. Gazze'de İslam, göğsünü her türlü kötülük ve pislige karşı siper etmiştir. Bu duruşu kutsamayan, zalim ve kan emici düşmanına lanet etmeyen hiçbir özgür insan yoktur. Herhangi biri kişinin veya bir grubun rejime yönelik her darbesi, tüm bölgeye ve tüm insanlığa hizmettir. Elbette ki bu Siyonist ve Amerikan rüyası sahte ve gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayaldir. Rejim, yeryüzünden sökülen ve gerçek ilahi vaade göre geleceği olmayan şeytani bir ağaçtır.

Aksa Tufanı operasyonu, Gazze ve Lübnan'ın bir yıllık direnişi, gaspçı rejimi en önemli kaygısının varlığını korumak olduğu bir noktaya getirdi; aynı bu rejimin menhus doğuşunun ilk yıllardaki kaygıları gibi. Bu, Filistin ve Lübnan'daki yiğit mücahitlerinin mücadelesinin Siyonist rejimi yetmiş yıl geriye döndürebildiği anlamına geliyor.

Bu bölgedeki savaşın, güvensizliğin ve geri kalmışlığın temel nedeni "Siyonist rejimin varlığı" ve bölgede barış ve huzuru aradığını iddia eden hükümetlerin varlığıdır. Bölgenin temel sorunu "dış müdahale"dir. Bu bölgenin hükümetleri burada barışı ve sağlığı tesis edebilirler. Bu büyük ve kurtarıcı hedef için "milletlerin" ve "devletlerin" çaba ve mücadelesi gerekiyor.